

W jaki sposób można zmniejszyć dramat przystosowania się dziecka do przedszkola?

Dziecko zaczynając okres przedszkolny napotyka na wiele przeszkód do pokonania. I chociaż bólu rozstania nie da się uniknąć, to można pomóc dziecku, aby wkroczyło do przedszkola pewniejsze i spokojniejsze.

Drogi rodzicu oto kilka sprawdzonych sposobów łagodzenia tej sytuacji:

Skorzystaj z ***dni otwartych*** w naszym przedszkolu i:

- Poznaj z dzieckiem jego nową salę, to ważne miejsce, w którym twoje dziecko będzie spędzać wiele czasu. Pozwól dziecku pobawić się w nowym otoczeniu, poznać rozkład „kącików” i zabawek
- Zadbaj o poznanie łazienki- wspólnie z dzieckiem oglądajcie jej wyposażenie, dziecko może skorzystać z toalety, umyć ręce. Przygotuj swoją pociechę do samodzielnego korzystania z toalety, tak, aby w chwili potrzeby mogło samo ją załatwić. Samodzielność w załatwianiu potrzeb fizjologicznych oraz swoboda zgłaszania tych potrzeb jest bardzo istotna, zwłaszcza w pierwszych chwilach pobytu w przedszkolu.
- Wspólnie z dzieckiem poznaj jego nauczycielki, ich imiona. Porozmawiaj z nimi o swoim dziecku i twoich wątpliwościach.

- Szatnia, to kolejne miejsce, które twoje dziecko powinno poznać. Usiądź z dzieckiem w szatni przy jego znaczku i spokojnie pozwól mu się przebrać. Pokaż, gdzie należy odłożyć buty, sweterek i inne rzeczy.

Pomóc dziecku mogą też codzienne domowe rytuały porządkujące dzień i wprowadzające je w atmosferę przedszkolną. I rzecz najważniejsza: dziecko powinno być pewne waszej miłości i słowności. Jeśli obiecasz, że odbierzesz dziecko po obiedzie- zrób to. Nie zawieź jego zaufania i wiary w twoją miłość.

Szybka adaptacja dziecka do środowiska przedszkolnego jest wspólną sprawą rodziców oraz nauczycieli. Aby pomóc Waszym pociechom w łagodnym wchodzeniu w pierwszy stopień edukacyjnej drogi, wykorzystajmy czas jaki został do 1-go września. Wykorzystajmy tych kilka miesięcy na usamodzielnienie przyszłych przedszkolaków.

Z doświadczenia wiemy, iż rodzice często zastanawiają się nad poziomem umiejętności swoich dzieci i sposobem przygotowania ich do pójścia do przedszkola. Dlatego też przygotowaliśmy dla państwa informacje na temat umiejętności 3-latków.

Zapraszamy do lektury.

Trzylatek jest

- Trzylatek zna już swoje: imię, nazwisko, płeć, wiek, imiona rodziców, ogólne określenie miejsca zamieszkania.
- W świadomości trzylatka to, co posiada, jest jakby częścią jego osoby, stąd tak silnie wyrażane „To moje”.
- Trzylatek zaczyna już identyfikować się ze swoją płcią, chętnie podejmuje decyzje, kreuje rzeczywistość wokół siebie.
- Nadal jednak trzylatek jest impulsywny, niecierpliwy i wciąż sprawdza wyznaczone granice postępowania.
- Bardzo silny związek trzylatka z rodzicami sprawia, że są oni głównym źródłem jego przekonań o sobie, świecie, jak również o przedszkolu.
- Każdy trzylatek jest inny, a o jego osobowości decyduje nie tylko sposób wychowania, lecz również wyposażenie genetyczne oraz środowisko, w jakim rośnie.
- Niestety zasady funkcjonowania instytucji przedszkola nie pozostawiają wiele miejsca na uwzględnienie indywidualności trzylatków.
- Trzylatkowi łatwiej zrozumieć oddziaływania wychowawcze, gdy nadaj się im formę pozytywną i możliwie konkretną.
- Stopniowe przygotowanie trzylatka do pójścia do przedszkola – osvajanie go z miejscem, rytmem dnia, zasadami, myślą o przedszkolu rodzi w nim początki tożsamości przedszkolaka.

Trzylatek myśli

- Trzylatek już wiele rzeczy wie, rozumie i pamięta, natomiast szczególnie trudno mu skupić uwagę na jednym temacie
- Fantazje, bajki i kłamstwa nie mają dla trzylatka wyraźnie zarysowanych granic, większość informacji przyjmuje on zupełnie bezkrytycznie i dosłownie.
- Potrzeba poznawania otaczającego świata sprawia, że łatwo w trzylatku obudzić zainteresowanie przedszkolem. Ważne jest, aby przedstawiać pozytywny, ale niezbyt wyidealizowany obraz tej placówki
- Zrozumienie, że pójście do przedszkola to nie straszne, i odbudowanie poczucia bezpieczeństwa zajmie trzylatkowi sporo czasu, rodzice mogą jednak postarać się złagodzić ten wstrząs, dostosowując domowe zasady i rozkład zajęć.
- Wiedza trzylatka ma jeszcze wiele niedostatków, które on bez skrupowania uzupełnia swoją fantazją i skojarzeniami; jednocześnie jest bardzo przywiązany do konkretów.
- Trzylatek zaczyna przyswajać sobie pojęcia dotyczące czasu, przestrzeni i podstawowych pojęć matematycznych.
- Bardzo intensywnie rozwija się mówienie, trzylatek chętnie powtarza, co usłyszał lub kreuje własne opowieści.
- Dobrze dobrane lektury bardzo wzbogacają język, wiedzę i wrażliwość trzylatka.

Trzylatek czuje

- Emocje i impulsy wciąż jeszcze rządzą zachowaniem trzylatka, choć potrafi on poprawnie rozpoznawać i nazywać dopiero niektóre z nich.
- Jednocześnie trzylatek jest bardzo wrażliwy na niewerbalny przekaz uczuć i atmosferę panującą między domownikami.
- Znaczne wahania uczuć są codziennym doświadczeniem trzylatka, który z jednej strony tęskni za czasem pełnej zależności od rodziców, a z drugiej — dąży do samodzielności.
- Przeżycia lękowe, przekora i wybuchy złości są dość częste u trzylatków, co rodzice i wychowawczynie mogą łagodzić własnym opanowaniem, poświęcaniem życzliwej uwagi i konsekwencją.
- Początek przedszkolnej edukacji może być tak silnym przeżyciem dla trzylatka, że zacznie budzić się w nocy, będzie bardziej lękliwy, rozdrażniony, płaczący.
- Prawidłowy rozwój trzylatka zależy od tego, w jakim stopniu czuje się kochany, akceptowany oraz bezpieczny. Wszystkie te potrzeby są nasilone w trudnych sytuacjach, a taką jest pójście do przedszkola.
- Na początku przedszkole ma prawo budzić w trzylatku emocje, takie jak lęk, sprzeciw, brak zaufania do rodziców i wychowawczyń oraz płacz lub próby uwolnienia się od tego obowiązku.
- Pomocne w adaptacji do przedszkola będzie bieżące informowanie wychowawczyń o samopoczuciu trzylatka oraz o tym, co pomaga mu się odprężyć, a co budzi napięcie.

Trzylatek i inni

- Trzylatek dopiero zaczyna zwracać uwagę na te osoby wokół siebie, które nie należą do bliskiej rodziny.
- Trzylatek wyraża już chęć kontaktów z rówieśnikami, zauważa brak innych dzieci w otoczeniu, jednak na razie bawi się tylko obok innego dziecka, krótkie zabawy wspólne często kończą się konfliktem.
- Nawet trudne relacje z innymi dziećmi są bardzo istotne w prawidłowym rozwoju i przygotowaniu trzylatka do przedszkola, uczą norm grupowych, kompromisu, dbania o swoje prawa.
- Pani wychowawczynie stanie się pierwszą ważną, obcą osobą w życiu trzylatka, dlatego w kontaktach z nią istotna jest otwartość rodziców, dobra komunikacja oraz danie czasu na zapoznanie się z dziećmi.
- Oswojenie się w przedszkolu z licznym towarzystwem, zmianą opiekuna oraz nowymi zasadami współżycia z innymi będzie dla trzylatka bardzo trudne, dlatego potrzebuje on trochę czasu i aktywnej pomocy ze strony rodziców.
- Trzylatek jest bardzo ufny, co dobrze świadczy o jego rozwoju, jednak w pewnych sytuacjach może łączyć się to z zagrożeniem.
- W kontaktach rodzinnych trzylatka ważne miejsce zajmują dziadkowie, dając mu to, czego z braku cierpliwości lub czasu nie mogą nieraz ofiarować rodzice.

mgr Anna Piech, mgr Małgorzata Pryk